

Til § 27.

212) Ny Konto. (Bet. Nr. 208). Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:

Der indsættes en ny Konto, saalydende:

„Laan til Tilvejebringelsen af en Brønd og Anbringelse af 5 Trægable paa Embedsboligen for Birkedommeren paa Fejs, at forrente med 4 pCt. p. a. og afdrage i Løbet af 20 Aar 800 Kr.“

bedtoges uden Afstemning.

Det næste Affnit, der fattes under Forhandling, var af det, der vedrører Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Lovforslagets §§ 21, 1ste Del, I.—X. og 26 III (se Tillæg A., Sp. 79—98, 193—196), hvortil hører af Betænkningen Nr. 72—90 og 189—200 (se Tillæg B., Sp. 211—226, og 321—332) samt Vædringsforslagene Nr. 66—90 og 176—183 (se Tillæg B., Sp. 361—368, 389—392) og Vædringsforslagene udenfor Vædringsforslagslisten Nr. 4, 5, 6 og 7 (se Tidenden, Sp. 2649—2652).

Ordføreren (Hollstein-Vedborg):

Med Hensyn til de to første Vædringsforslag, nemlig et Vædrings- og et Underædringsforslag, indskrænker jeg mig til at henvise til Betænkningen, hvor Skrivelsen findes aftrykt, hvori Forslaget fra Ministeriets Side er motiveret, og hvor ogsaa den fulde Forklaring ligger. Det næste Forslag gjælder 5000 Kr., som er forlangt som Bidrag til Kirken i Esbjerg. Det gjælder om denne Kirke, hvad der gjælder om Kirkerne i Alsaa og Struer, det er Forslag, der gaa ud paa at forlange yderligere Tilskud, fordi den Forudsætning, hvorunder det første Tilskud blev forlangt, eller bevilget eller givet har vist sig at være illusorisk, nemlig Forudsætning om tilstrækkelig Støtte fra privat Side. Jeg skal indrømme, at der er naturligvis ikke Forskjel mellem Kirken i Esbjerg og de andre af mig nævnte Kirker, idet Folkethinget har voteret for Kirken i Esbjerg, hvorimod de andre, navnlig den i Alsaa, er begyndt udelukkende paa Ministeriets egen Foranstaltning, nemlig i 1886. Den anden Side af Sagen, nemlig den ikke politiske eller ikke provisoriske, er dog i denne Forbindelse nok saa vigtig, nemlig Spørgsmaalet om Betydningen af de Tilskud om privat Støtte, som er givet med Hensyn til disse Kirker. Der gjælder det Samme, som gjælder med Hensyn til en Del andre Forhold paa Finantsloven, ogsaa Havnesøretager og Vignende, at Staten gaar ind paa at give Tilskud under Forudsætning af en vis Præstation fra privat Side. Denne

Forudsætning styrkes ved Løfter og Forsikringer, og er overordentlig sandsynlig, indtil Statens Tilskud er givet. Naar saa Statens Tilskud endelig kommer, viser den private Forudsætning sig at briste, og som Følge deraf kommer der et nyt Andragende, om at forhøje Statens Tilskud. Paa den Maade er man inde paa en Skraaplan, som efterhaanden fører til aldeles urimelige Resultater, og som fører til, at man mere og mere taber Tilliden til de private Tilskud, der gives i saa Henseende, eller til de Meddelelser, der fra Ministeriets Side gives om saadanne private Tilskuds Sandsynlighed. Man bliver mere og mere betænkelig, mere og mere forsigtig ved overhovedet at bevilge til saadan Noget. Det er med Hensyn til disse Kirker en Grund til, at man har troet i Aar at burde sige Nei til de yderligere Bevillinger, der ere foreslaaede fra Ministeriets Side, fordi de alle ere byggede paa det urigtige Princip, at man ikke skal blive staaende ved den en Gang givne Forklaring eller Forsikring, thi naar man saaledes stadig gaar bort fra disse første Oplysninger eller Løfter, tabe de jo fuldstændig deres Værdi og deres Vægt. Der er dernæst en anden Grund, der ligeledes er bestemmende for Udvalget til ikke at komme ind paa yderligere Kirkebygninger i Aar, og den gjælder ikke blot disse Kirker, men overhovedet Forslag til Kirker, og ganske særlig den Kirke, der findes nævnt i Underædringsforslaget Nr. 69, og det er nemlig det, at det er oplyst, at Stiftsmidlerne ikke ere i Stand til at yde Tilskud til nye Kirkebygninger i Aar. Der var i Fjor Enighed mellem Regjering og Rigsdag om, at man til disse nye Kirkebygninger skulde kræve Tilskud fra de geistlige Midler, og det skete ogsaa i Fjor, men det er nu oplyst, at for Dieblisset er Stiftsmidlerne ikke i Stand dertil, og at der altsaa helst maa stoppes paa nogen Tid, indtil man kan bygge videre, hvis man vil blive ved at bygge for Stiftsmidler. Det har nu Udvalget ment var rigtigt, og man har derfor troet for Tiden at burde fraraade fortsatte Kirkebygninger. Endelig kommer der-